

201

*Νὰ πληγώνεις μὲ τὴ σμίλη τῆς ψυχῆς σου τὴ
μοίρα σου : αὐτὸ εἶναι ἡ πιὸ μεγάλη
ἀπόλαυση τῆς ζωῆς.*

202

*Ἡ μοναξιά, ἡ σεπτὴ μοναξιά, φέρνει πιὸ κοντὰ
στὶς πηγὲς τῆς ζωῆς, ἀπείρως πιὸ κοντὰ ἀπὸ
τὴν ἐπικοινωνία καὶ τὴ συναναστροφή.*

203

*Ἡ εἰρωνεία εἶναι ἡ εὐγένεια τῆς περιφρόνη-
σης καὶ ἡ ποίηση τῆς ἀδιαφορίας.*

204

Τὰ πιὸ γραφικὰ τοπία εἶναι ἐκεῖνα πού δὲν
εἶδες καὶ οἱ πιὸ ἀξιαγάπητοι ἄνθρωποι
εἶναι ἐκεῖνοι πού δὲν γνώρισες.

205

Οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τὶς ἀλήθειες τους καὶ τὶς
ἐλπίδες τους, ὅπως τὰ λουλούδια ἔχουν τὸ
χρῶμα τους καὶ τὸ ἄρωμά τους.

206

Τὸ μόνο ἀσυγχώρητο ἁμάρτημα σὲ κάθε νέα
ψυχὴ : τὸ ἁμάρτημα τῆς ἀδιαφορίας.

207

Δέν ἔχουν ἄρκετὰ παρατηρήσει ὅτι ἡ εἰρωνεία
εἶναι μιὰ ἠθελημένη ἔκφραση τῆς ἀπελπισίας
μας ἢ τῆς ἀδυναμίας μας.

208

Αὐτὸ τὸ θελκτικὸ ἰντερμέδιο τοῦ στοχασμοῦ :
ἓνας ἐπιγραμματικὸς ἀφορισμὸς, ἓνα
γνωμικόν, ἓνα ἀπόφθεγμα.

209

Πολλές φορές ἀντιλέγουμε σὲ μιὰ γνώμη, μόνο
καὶ μόνο γιατί μᾶς φαίνεται πολὺ λογική.

210

Μάθε νὰ καταπιάνεσαι μὲ ὅ,τι σοῦ φαίνεται
μεγάλο καὶ μὲ ὅ,τι σοῦ φαίνεται ἀνέφικτο.

211

Ἡ ὑπερηφάνεια δὲν ξέρει οὔτε διασταγμούς
οὔτε συγγνώμη οὔτε μετάνοια. Εἶναι μιὰ διαρκῆς
ρήξη μὲ τὴν «ἠθικὴ τάξη».

212

Ἡ ἄρνηση στὸν ἔφηβο εἶναι πάντοτε ἀρετὴ,
πηγὴ δημιουργίας, ὁ κύκλος ὁ ἀνοιχτὸς
στὴ δράση του.

213

Τὸ φῶς δὲν εἶναι τόσο ἀπαραίτητο στὴ Φύση
ὅσο εἶναι στὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ.

214

Μπορεῖς ἀπὸ τοὺς τύπους τῆς ἐπίγειας ζωῆς
νὰ ἀναπλάσεις μὲ τὴ φαντασία σου τοὺς τύ-
πους τῆς ἐπουράνιας καὶ ὑπερουράνιας ζωῆς;
Καὶ τί ἄλλο θὰ σήμαινε αὐτό, ἂν ὄχι ἓνα
ὑποκατάστατο τῆς ἀθανασίας;

215

Τὰ προβλήματα δὲν εἶναι ποτὲ ἅλντα. Συχνὰ
ὅμως εἶναι ἀπαράδεκτες ἢ παράλογες οἱ λύσεις.

216

Μεγάλος άνθρωπος είναι εκείνος που ζή με-
ρους ζωής που αποστρέφεται ή απωθεί
ό αιώνας του.

217

”Αλλοτε: ο Παράδεισος στο παρελθόν, η Κό-
λαση στο παρόν, τὸ Καθατήριο στο μέλλον.
Σήμερα: η Κόλαση στο παρελθόν, τὸ Καθα-
τήριο στο παρόν, ο Παράδεισος στο μέλλον.

218

Ἡ ψυχή; Αυτό μόνο: ἡ ἀπουσία τοῦ σώματος.

V

**ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ
ΚΑΙ ΑΣΥΓΧΡΟΝΟΙ
ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ**

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

219

Ἐπάρχει μέσα μας μιὰ γενετήρια πηγή ποὺ
μᾶς πολλαπλασιάζει. Γενώμεθα «εἷς»
καὶ πεθαίνουμε «μύριοι».

220

Κάθε αὐθεντικὸς φιλοσοφικὸς στοχασμὸς ἀπαρ-
τίζεται ἀπὸ τρία μέρη : τὸ πρῶτο «λέγεται», τὸ
δεύτερο «κρύπτεται», τὸ τρίτο «σημαίνεται».

221

Ἡ λέξις «ἐπινόηση» δὲν προϋποθέτει τὴν λέξις «κατάκτηση». Γιατὶ μπορεῖ αὐτὸ ἐδῶ τὸ μέρος τῆς νὰ γίνεται ὀριστικὸν κτῆμα μας, ὅμως αὐτὸ ἐκεῖ τὸ μέρος τῆς μᾶς ὁδηγεῖ σὲ νέα ἐρωτήματα καὶ μᾶς πολλαπλασιάζει τὰ προβλήματα. Ἀπροσδόκητες σφίγγες ξεπηδοῦν ἀπὸ κάθε νέα ἐπινόηση, — σφίγγες πού στεκουν ἀσάλευτες, δυσεξιχνίαστες, πεισματικὰ σιωπηλές.

222

Αὐτὸς ἐδῶ ὁ στοχασμὸς μου εἶναι ἐντελῶς κατανητός· κι ὅμως, μὲ κανένα τρόπο δὲν μπορῶ νὰ τὸν ἐκφράσω. Αὐτὸς ἐκεῖ ὁ στοχασμὸς μου εἶναι ἐντελῶς ἀκατανόητος· κι ὅμως, μὲ χίλιους τρόπους μπορῶ νὰ τὸν ἐκφράσω.